

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobkyně: V. H.
bytem X
doručovací adresa X

proti

žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2023, č.j. KUZZ-29070/2023, sp. zn. KUSP-24737/2023/DOP/Od,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2023, č. j. KUZZ-29070/2023, sp. zn. KUSP-24737/2023/DOP/Od („napadené rozhodnutí“), jímž bylo

potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Valašské Klobouky („prvostupňový orgán“), ze dne 25. 1. 2023, č. j. MUVK/1849/2023/DS, sp. zn. OD-DP 165/2022 („prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“) a odvolání žalobkyně bylo zamítnuto.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Prvního přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že dne 12. 11. 2022 v X hodin v obci B.-B., v ulici Z., u domu č. p. X, řídila blíže specifikované osobní motorové vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byla ještě pod jeho vlivem. Dechovým analyzátozem u ní byla zjištěna hladina alkoholu v krvi ve výši nejméně 0,05 promile. Druhého přestupku se měla dopustit tím, že na výzvu policisty nepředložila řidičský průkaz. Svým jednáním žalobkyně porušila § 5 odst. 2 písm. b) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu. Za přestupky byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a byla jí uložena povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul obsah odvolání žalobkyně, dosavadní průběh správního řízení a zjištěný skutkový stav. Konstatoval, že o zjištěném skutkovém stavu nejsou důvodné pochybnosti, prvostupňový orgán si za účelem zjištění skutkového stavu opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí. Zavinění žalobkyně bylo jasně prokázáno. Jako zákonný shledal i postup prvostupňového orgánu při stanovení trestu žalobkyni. Odvolací námitky žalovaný neshledal důvodnými. Žalobkyně měla možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a provedení navrhovaného výslechu zasahujících policistů shledal žalovaný nadbytečným.

II. Žaloba

4. Žalobkyně namítla, že pokud se před jízdou ujistila, že již není pod vlivem alkoholu a je způsobilá k řízení motorového vozidla, absentuje u ní jakákoliv forma zavinění, které je předpokladem pro spáchání přestupku. Jednání proto nemůže být posouzeno jako přestupek. Správní orgán rezignoval na svoji úlohu postavit najisto, zda důvody, pro které žalobkyně spoléhala na to, že neporuší nebo neohrozí zájem chráněný zákonem, nejsou nepřiměřené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2011, č. j. 7 As 105/2010-96).
5. Správní orgán vyhodnotil pouze skutečnosti svědčící v neprospěch žalobkyně. Žalobkyně nedostala možnost vyjádřit se k věci, ani k podkladům rozhodnutí. Dle žalobkyně měl správní orgán předvolat policisty, kteří prováděli silniční kontrolu. Tím, že správní orgán na výslech policistů rezignoval, porušil právo žalobkyně na spravedlivý proces.
6. Žalovaný připisuje k tíži žalobkyně, že své tvrzení o použití dechového analyzátoru před jízdou nijak důkazně nepodložila. Jsou to však správní orgány, které mají zjistit skutkový stav. Nemohou vyčítat žalobkyni, že tak neučinily. Přesnost, spolehlivost a kalibrace dechového přístroje použitého žalobkyní před jízdou nejsou podstatné. Ani přístroj použitý příslušníky policie není schopen měřit s přesností na desetiny nebo dokonce setiny, byť tyto číslice na displeji zobrazuje.
7. Žalobkyně odkázala na veřejně dostupný znalecký posudek č. 15164 prim. MUDr. Michala Berana, Ph.D., znalce Městského soudu v Praze, podle něhož je dechový analyzátor Dräger je k přesnému určení hladiny alkoholu v krvi nevhodný. Dechová zkouška na přístroji Dräger má pro zjištění alkoholu v krvi pouze orientační význam. Jediným objektivním

způsobem zjištění hladiny alkoholu v krvi je vyšetření krve plynovou chromatografií. Z výsledku zkoušek na dechových analyzátoch typu Dräger nelze odvozovat stupeň schopnosti správně řídit motorové vozidlo, a to ani po odečtu tzv. tolerančních odchylek. Skutečná hladina alkoholu v krvi žalobkyně tak mohla být nižší než hladina zjištěná a nelze vyloučit, že byla způsobena jen alkoholem obsaženým v lécích.

8. Dle žalobkyně postrádá jednání, kterého se měla dopustit, společenskou nebezpečnost. Toto tvrzení žalobkyně odůvodnila výčtem hodnot tolerance alkoholu v některých evropských zemích. Tato hodnota činí až 0,8 promile v Británii a Irsku a 0,5 promile v Německu, Rakousku a dalších státech. Nulová tolerance platná v zemích bývalého východního bloku vypovídá podle jejího názoru spíše o mentalitě policejního státu než o reálné nebezpečnosti nízkých hladin alkoholu. Navíc z odborných prací vyplývá, že ovlivnění alkoholem lze prokázat teprve od hladiny 0,1 promile. Při hodnotách nižších není nikdo alkoholem prokazatelně ovlivněn.
9. Pokud žalovaný argumentoval odborným článkem z roku 2000 (z časopisu *Journal of Studies on Alcohol*), ten není ve správním spise založen. Navíc nepřipadně hovoří o účincích hladiny alkoholu desetkrát vyšší, než jaká se nacházela v krvi žalobkyně. Žalobkyně odkázala na publikaci zabývající se vlivem nízkých hladin alkoholu v krvi na člověka (Zvěřina, J. et al. *Bezprostřední vliv nízkých dávek alkoholu na lidské chování*. Praha: Česká technologická platforma pro potraviny, 2012). Z něho dovozuje, že pokud určitý pokles výkonu ve schopnostech souvisejících s řízením motorových vozidel lze zachytit při hladinách alkoholu v krvi cca 0,1 – 0,2 promile pouze v některých studiích, v jiných studiích takový pokles zachytit možné nebylo a je tedy neprůkazný.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě sdělil, že s jejím obsahem nesouhlasí. Jeho rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci. Podstata věci spočívá v tom, že žalobkyně byla příslušníky policie přistižena při řízení osobního motorového vozidla pod vlivem alkoholu a na výzvu policisty nepředložila řidičský průkaz. S naměřenými hodnotami alkoholu dechovým analyzátoem Dräger 7510 při silniční kontrole souhlasila, lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu nežádala a uvedla, že předchozího dne v době od 19:00 do 22:00 požila jedno desetistupňové pivo a dva velké panáky slivovice.
11. Tvrzení žalobkyně o tom, že použila vlastní dechový analyzátor a přesvědčila se, že není pod vlivem alkoholu, žalobkyně nijak důkazně nepodložila. Nebylo povinností žalovaného tuto skutečnost dokazovat, to měla učinit žalobkyně. Žalovaný k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.5.2013, č.j. 3 As 9/2013-35.
12. Žalovaný má za to, že byla zjištěna odpovídající hladina alkoholu v krvi žalobkyně, neboť použitý dechový analyzátor splňoval podmínky stanovené vyhláškou č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, měl platný ověřovací list. Za takové situace se odborné lékařské vyšetření dle § 20 odst. 3 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek („zákon o ochraně zdraví“), neprovede.
13. Pokud jde o přesné určení hladiny alkoholu v organismu žalobkyně, žalovaný odkázal na strany 7 - 8 napadeného rozhodnutí, kde se s námitkami žalobkyně o užitém léčebném prostředku vypořádal.

14. Odkaz na odborný článek zabývající se vlivem alkoholu na řidiče nebyl součástí spisového materiálu a nebyl proveden jako důkaz. Článek nebyl podkladem rozhodnutí, žalovaný jej zmínil pouze *obiter dictum*, neboť skutečnost, že alkohol je toxická látka, která způsobuje nekoordinovanost pohybů, útlum, zpomalení schopnosti reakce atd. je všeobecně známá. Žalovaný proto nemá za to, že by odkaz na tento článek způsobil nezákonnost napadeného rozhodnutí.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

15. Ve správním spise se nachází oznámení přestupku, podle něhož byla žalobkyně dne 12. 11. 2022 v X hodin podrobena silniční kontrole a opakovaně provedenou odbornou dechovou zkouškou na alkohol přístrojem Dräger 7510 č. ARPM-0264 jí byla v čase 8:24 naměřena hodnota 0,30 ‰ alkoholu v dechu a v čase 8:30 hodnota 0,29 ‰ alkoholu v dechu. Žalobkyně se doznala k požití alkoholických nápojů před jízdou, s naměřenými hodnotami souhlasila, odběr krve nežádala. Ve spise se nachází záznam o dechové zkoušce, včetně výtisku záznamu o dechové zkoušce Dräger Mobile Printer.
16. Z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů ze dne 12. 11. 2022 rovněž plynou shora nadepsané zjištěné hodnoty alkoholu v dechu žalobkyně. Žalobkyně na dotaz uvedla, že dne 11. 11. 2022 v čase od 19:00 do 22:00 požila jedno desetistupňové pivo a dva velké panáky slivovice. Je uvedeno, že v rámci silniční kontroly byl registrován zápach alkoholu. Výzva k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologických materiálů nebyla nutná, žalobkyně se jí nepodrobila, lékařské vyšetření nepožadovala.
17. Z kalibračního protokolu přístroje s názvem Alcotest 7510, sériové číslo ARPM-0264, bylo zjištěno, že kalibrace zařízení byla provedena 11. 8. 2022 a kontrolou bylo zjištěno, že zařízení vyhovuje. Z ověřovacího listu Českého metrologického institutu ze dne 16. 8. 2022 bylo zjištěno, že totéž zařízení splňuje požadavky opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C040-17.
18. Žalobkyně byla příkazem shledána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) a k) zákona o silničním provozu. Proti příkazu podala odpor. Byla předvolána k ústnímu jednání. Žalobkyně zaslala prvostupňovému orgánu omluvu neúčasti na ústním jednání a souhlasila s provedením ústního jednání v její nepřítomnosti. K věci se písemně vyjádřila tak, že nesouhlasí s tím, že by se dopustila jednání, které jí je kladeno za vinu. Před jízdou si dechovým analyzátozem ověřila, zda je způsobilá k řízení vozidla a výsledek dechové zkoušky byl negativní. Sdělila, že trvá na výsledku policistů.
19. Dle protokolu o ústním jednání prvostupňový orgán po vyhodnocení spisového materiálu konstatoval, že dechové zkoušky byly provedeny v souladu s pracovním postupem Českého metrologického institutu. Od výsledné střední hodnoty byla odečtena maximální chyba analyzátoru alkoholu v krvi. U žalobkyně byla prokázána minimální hladina alkoholu v krvi 0,05 ‰. Žalobkyně pod vlivem alkoholu nepochybně byla, měřící zařízení bylo řádně kalibrováno. Provedené důkazy považoval prvostupňový orgán za nevyvratitelné a jasně prokazující vinu žalobkyně. Proto neprovedl výslech policistů.
20. Žalobkyně se k ústnímu jednání nedostavila, proto jí prvostupňový orgán zaslal vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, k čemuž jí byla stanovena lhůta 5 dní od převzetí písemnosti. Písemnost byla právnímu zástupci žalobkyně doručena 17. 1. 2023. Žádosti o poskytnutí lhůty 15 dní k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, která byla

prvostupňovému orgánu doručena 23. 1. 2023, prvostupňový orgán nevyhověl, což odůvodnil tím, že lhůta již uplynula. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému se žalobkyně odvolala a žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Při splnění podmínek řízení soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.)
22. Žaloba není důvodná.
23. Žalobkyně vznesla námitky týkající se naplnění skutkové podstaty přestupku. Namítala jak nenaplnění formální stránky přestupku z hlediska objektivního i subjektivního, tak nenaplnění materiální stránky přestupku. Dále vznášela námitky procesního charakteru. Soud níže vysvětlí, proč její námitky nejsou důvodné.

V. a) Řízení před správními orgány nebylo stíženo vadami

24. Soud neshledal žádné vady v řízení před správními orgány. Není pravda, že by žalobkyni bylo upřeno právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobkyně souhlasila s projednáním věci ve své nepřítomnosti na ústním jednání, kterého se nezúčastnila. Prvostupňový orgán jí následně dal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve stanovené lhůtě 5 dní. Takovou lhůtu lze považovat za přiměřenou rozsahu spisového materiálu a složitosti věci. Žalobkyně svého práva ve stanovené lhůtě nevyužila. Teprve po uplynutí lhůty žalobkyně žádala o její prodloužení, aniž by však předeštlá důvody, pro které ke zmeškání lhůty došlo. V postupu prvostupňového orgánu, který žádosti žalobkyně o prodloužení lhůty nevyhověl, proto soud neshledal žádné pochybení.
25. Vadný nebyl ani postup prvostupňového orgánu, který přes návrh žalobkyně neprovedl výsledky zasahujících policistů. Prvostupňový orgán svůj postup řádně odůvodnil. Důvodem pro neprovedení výsledku svědků bylo dostatečné zjištění skutkového stavu, o němž prvostupňový orgán neměl pochybnosti. Žalobkyně v přestupkovém řízení neuvedla a neuvádí ani v žalobě, o čem konkrétně měli policisté svědčit, resp. jaké konkrétní zjištěné skutečnosti žalobkyně zpochybňuje a měly být výsledkem policistů prokázány, případně vyvráceny. Žalobkyně sice zpochybňuje naměřenou hodnotu alkoholu, tu však přičítá nepřesnému měřiči, nikoliv tomu, že by hodnota alkoholu byla naměřena chybně, např. z důvodu chybného postupu při měření. Není tak vůbec jasné, co mělo být účelem výsledku policistů, který žalobkyně požadovala.

V. b) Přítomnost alkoholu v organismu žalobkyně byla prokázána

26. Žalobkyně zpochybňuje výsledky měření především s poukazem na všeobecnou nepřesnost dechových analyzátorů. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu je řidič povinen „podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.“ V souvislosti s porušením dotčené povinnosti řidiče je odkazováno na zvláštní právní předpis, kterým byl v době spáchání přestupku zákon o ochraně zdraví. Podle § 20 odst. 3 tohoto zákona platí, že „spočívá-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky

stanovené jiným právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede.“ Tímto jiným právním předpisem je vyhláška č. 345/2002 Sb., v jejíž příloze je v bodě 7. 4. 2 stanoveno, že analyzátory alkoholu v dechu mají dobu platnosti ověření 1 rok.

27. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2012, č.j. 3 As 12/2012-21, právní úprava předvídá dva způsoby vyšetření zjišťující obsah alkoholu, a to vyšetření orientační a odborné lékařské vyšetření. Přítomnost alkoholu v krvi však je možné prokázat na základě samotného orientačního vyšetření. Nejvyšší správní soud uvedl, že „výraz „orientační“ znamená, že zjištěná hladina alkoholu v krvi je sice zjištěna jen přibližně, nicméně tuto „přibližnost“ lze určit přesně. V úvahu je třeba vzít jednak možnou odchylku měření přístroje (0,04 ‰) a dále fyziologickou hladinu alkoholu v krvi ve výši 0,2 ‰, která může být způsobena jinými vlivy (např. přirozená hladina alkoholu v krvi, požití přípravku proti kašli či rýmě, požití ovocného kompotu, atd.), než je přímé požití alkoholu. Tyto hodnoty je nutné od výsledku dechové zkoušky odečíst a takto jej tedy korigovat ve prospěch řidiče.“
28. Ze shora nadepsaného plyne, že námitky žalobkyně, která považuje dechové analyzátory za obecně nepřesné a nespolehlivé a má za to, že z výsledku jejich měření nelze vycházet, nejsou relevantní. Ze zákonné úpravy neplyne povinnost provádět vždy odborné lékařské vyšetření. V řešené věci bylo provedeno orientační vyšetření analyzátozem alkoholu v dechu, který byl ověřen Českým metrologickým institutem. Žalobkyně se podrobila orientačnímu vyšetření dvakrát po sobě, s krátkým časovým odstupem. Naměřená hodnota alkoholu se po 6 minutách lišila o jednu setinu promile. Od minimální zjištěné hodnoty byla odečtena možná odchylka měření, jakož i fyziologická hladina alkoholu v krvi. Žalobkyně provedení odborného lékařského vyšetření nepožadovala. Žalovaný se vypořádal s námitkou žalobkyně o užití gelu na dásně před jízdou. Za takové situace má soud za to, že skutkový stav věci byl zjištěn bez důvodných pochybností.
29. Žalobkyně v žalobě argumentuje znaleckým posudkem č. 15164 zpracovaným MUDr. Michalem Beranem, PhD., který má být dle žalobkyně znám z veřejně dostupných zdrojů a žalobkyně jej rovněž přiložila k žalobě. Soudu se znalecký posudek nepodařilo z veřejně dostupných zdrojů dohledat. Důkazní prostředek, který byl soudu zaslán jako příloha žaloby, neobsahuje stranu č. 5. Soudu vznikly pochybnosti o celistvosti důkazního prostředku. K jeho doplnění však žalobkyni nevyzýval, neboť případné doplnění dokazování tímto posudkem nebylo pro posouzení věci relevantní. Pasáže vytržené žalobkyní z kontextu znaleckého posudku totiž nemění nic na skutkovém stavu, který byl správními orgány v řešené věci zjištěn.
30. Posudek dle žalobkyně uvádí, že při měření obdobným typem měřicího zařízení bylo na základě „několika stovek“ porovnání zjištěno, že nejméně ve 45 % případů byly zjištěny „poměrně značné rozdíly“, a to „i více než jedno promile.“ Uvedené konstatování je však natolik obecné, že z něj nelze vycházet. Posudek především konstatuje, že měřicí zařízení není pro určení přesné hodnoty hladiny alkoholu vhodné. Tato skutečnost (ostatně jedná se o vyšetření orientační) je však dle soudu reflektována odečtem hodnoty možné odchylky měření přístroje a hodnoty fyziologické hladiny alkoholu v krvi ve prospěch žalobkyně.

V. c) Žalobkyně jednala zaviněně

31. Klíčová část žalobní argumentace směřuje k tomu, že správními orgány nemělo být prokázáno zavinění žalobkyně. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2011, č.j. 7 As 105/2010-96, podle něhož „(m)ěl-li obviněný z přestupku [...] přiměřené důvody se domnívat, že v době, kdy řídil vozidlo, již nemohl být alkohol v jeho

krvi v míře přesahující fyziologickou hladinu přítomen, nejednal zaviněně. Odpovědnost za tento přestupek by pak u něho nepřicházela v úvahu.“ Tento rozsudek je však nutno vnímat v kontextu pozdější judikatury Nejvyššího správního soudu.

32. V usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č.j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS, rozšířený senát uvedl, že povinnost k prokázání skutkového stavu, jehož součástí je i prokázání zavinění pachatele, nese ve všech směrech správní orgán. Dále nastínil možné varianty zavinění řidiče řídícího vozidlo pod vlivem alkoholu. Konstatoval, že pokud řidič ví, že je pod vlivem alkoholu, pak o jeho úmyslném zavinění není pochyb. Pokud se řidič domnívá, že není pod vlivem alkoholu, je otázkou, zda alkohol požil nevědomě, nebo zda jej požil s takovým časovým odstupem, že se domníval, že jeho účinky negativně ovlivňující schopnost řízení již pominuly. V takovém případě je otázkou „zda usoudil, že důvody, pro něž učinil vlastní závěr o neovlivnění organismu alkoholem, jsou či nejsou přiměřené.“ V návaznosti na závěry rozšířeného senátu uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 2. 2014, č. j. 5 As 126/2011-77, že „...pokud osoba požije alkohol a následně řídí motorové vozidlo, s nímž jede v silničním provozu, lze zpravidla vždy seznat zavinění minimálně ve formě nedbalosti nevědomé. Požije-li osoba skutečně alkohol (jak tomu v posuzovaném případě bylo), není na místě „rozumně“ spoléhat na to, že alkohol u ní nebude zjištěn; hodlá-li po požití alkoholu v blízké době řídit motorové vozidlo.“
33. Žalobkyně za přiměřené důvody, pro které se domnívala, že nebyla ovlivněna alkoholem, považuje skutečnost, že si před jízdou provedla vlastní test alkoholu s negativním výsledkem. Správní orgány toto tvrzení žalobkyně reflektovaly. Prvostupňový orgán k tomu v odůvodnění rozhodnutí o přestupku uvedl, že analyzátory dechu dostupné v běžném prodeji jsou často nepřesné a na výsledky jejich měření se nelze spoléhat. Pokud žalobkyně ve večerních hodinách požila alkohol a ráno řídila motorové vozidlo, musela předpokládat, že se alkohol v jejím dechu může projevit. Žalovaný pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí doplnil, že žalobkyně toto své tvrzení nijak důkazně nepodložila. Soud má shodně se správními orgány za to, že důvody, pro které žalobkyně učinila svůj závěr o neovlivnění alkoholem, přiměřené nebyly. Žalobkyně totiž měla podezření, že by mohla být ovlivněna alkoholem, proto použila vlastní analyzátor dechu. Pro obdobný závěr, kdy obviněný argumentoval provedením vlastního testu na alkohol, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, č.j. 4 As 304/2018-37, bod 24.
34. Žalobkyně navíc ani netvrdila, že by použitý analyzátor dechu měl takové kvality, pro které by bylo možné na závěry měření plně spoléhat, tedy např. že by byl certifikovaný a kalibrováný. Z žalobního návrhu ostatně plyne, že kalibraci analyzátoru žalobkyně vůbec nepovažuje za důležitou skutečnost. Celá argumentace žalobkyně o absenci zavinění z důvodu použití vlastního dechového analyzátoru pak ale naráží na její argumentaci o nepřesnosti dechových analyzátorů. Pokud má žalobkyně za to, že ani certifikované a kalibrované přístroje používané příslušníky Policie České republiky neměří přesně, těžko se mohla spoléhat na výsledky svého vlastního analyzátoru dechu.
35. Závěru o zavinění žalobkyně svědčí též skutečnost, že žalobkyně v konfrontaci s hodnotami naměřenými na místě kontroly nepožadovala provedení kontrolního lékařského vyšetření. S naměřenými hodnotami naopak souhlasila, jak plyne ze správního spisu. Pokud by žalobkyně skutečně byla přesvědčena o tom, že nemohla být alkoholem ovlivněna, lze předpokládat, že by již v době kontroly sdělila důvody, pro které měla za to, že pod vlivem alkoholu není; což neučinila.

V. d) Materiální stránka přestupku byla naplněna

36. V České republice platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Je-li prokázána právně konformním způsobem přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou (za dalších předpokladů) naplněny znaky skutkové podstaty přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č.j. 8 As 59/2010-78). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 5. 2016, č.j. 10 As 173/2015-32, jednání v rozporu s povinností stanovenou v § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu je potenciálně způsobilé ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Každé porušení této povinnosti je nutné považovat za společensky škodlivé, a tudíž naplňující materiální stránku přestupku. Řídila-li proto žalobkyně vozidlo v době, kdy byl v jejím těle přítomen alkohol, řídila pod vlivem alkoholu a tímto jednáním naplnila materiální stránku přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.
37. Reálný vliv žalobkyní požitého alkoholu na její jednání a její schopnosti není pro konstatování odpovědnosti žalobkyně za toto přestupkové jednání určující. Určující je, že v jejím organismu byl přítomen alkohol. O absenci společenské škodlivosti přestupku nevypovídá ani hodnota tolerance alkoholu v jiných evropských zemích. Otázka stanovení konkrétní povolené hodnoty alkoholu je mimo jiné i otázkou politickou a kulturní. Nevylučuje samotnou nebezpečnost řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu. Společenská škodlivost je dle judikatury správních soudů dána i při marginální zjištěné hladině alkoholu. Argumenty žalobkyně, že malé množství naměřeného alkoholu v jejím organismu na ni nemohlo mít vliv, proto nejsou relevantní.
38. Žalovaný v části týkající se společenské škodlivosti jednání, které je žalobkyni dáváno za vinu, skutečně argumentuje obsahem odborného článku, který není ve spise založen. Tímto podkladem nicméně nebyl prokazován zjištěný skutkový stav, jednalo se o doplňující argumentaci ke společenské škodlivosti jednání, jehož se žalobkyně dopustila. Soud má za to, že argumentace žalovaného odkazem na uvedený odborný článek, který se zabývá vlivem nízkých hodnot alkoholu na člověka, nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Otázka, jaký vliv mají nízké hodnoty alkoholu v organismu řidiče na jeho smysly, totiž není určující pro odpovědnost žalobkyně za přestupkové jednání. I pokud by žalovaný v napadeném rozhodnutí na článek neodkazoval, napadené rozhodnutí by obstálo ve světle další argumentace týkající se naplnění materiální stránky přestupku.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. Neshledal ani jiné vady, k nimž by musel případně přihlédnout z úřední povinnosti, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 2. února 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně